

HILJAA, HILJAA ILTA ON

A A/C[#] D A F[#]m A/E D E⁷

1. Hiljaa, hiljaa ilta on, taivas tummeneepi.

A F[#]m C[#]m/E D A F[#]m A/E E⁷ A

Luonto tyyntyy lepoon, maa jo himmeneepi.

**2. Haukottava hämäryys pirtin pienen täyttää.
Pärekin jo pihdissään pienemmästi näyttää.**

**3. Tuutusessa tummemmin keinuu leino lapsi.
Alkaa armas äitikin tulla tummemmaksi.**

**4. Sitten saapuu unonen, päreen sammuttaapi.
Pitkin pirtin penkkejä hiljaa hamuaapi.**

**5. Istuvaiset nujertaa viikon vuotehelle,
pitkälleen jo äidinkin kaataa kätkyelle.**

**6. Yö jo on ja hämynen pirtti unelmoipi.
Sirkka uunin korvassa tyytyväisnä soipi.**

Sanat Jooseppi Mustakallio (1857 - 1923)

Sävel Mikael Nyberg (1871 - 1940)

Säveltäjä Mikael Nyberg oli Sakari Topeliuksen tyttären poika. Hänen kynästään ovat myös virret *Oi, Herra, jos mä matkamies maan* (631) sekä *Niin ihanaa on ylistää* (342).

Keskustelunaiheita: kehtolaulut, unilaulut, tuutulaulut, unilelut, unilääkkeet, Nukku-Matti ja unihiekka, unimaa, Höyhensaaret, unisukat, iltamaito, lampaiden laskeminen, iltasatu, painajaiset, hyvän yön toivotukset, iltasuukko, iltarukous, unien tulkinta.